

A könyvtárosok országos találkozója Debrecenben

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének Hajdú-Bihar megyei csoportja rendezte meg az egyesület idei vándorgyűlését. Az október 3—5-én lebonyolított tanácskozáson napirendjén igen fontos, a Magyar Könyvtárosok Egyesületének további munkáját érintő kérdések szerepeltek, ezért érthető a nagy érdeklődés, amely a könyvtárosok valamennyi rétege részéről a találkozó iránt megnyilvánult. Az ország minden részéből és a könyvtárügy legkülönbözőbb területeiről 240 könyvtáros érkezett, s ez azt jelenti, hogy a mostani, *IV. országos vándorgyűlés volt a legnépesebb* a hasonló találkozók közül.

A könyvtárosokat *Ördög László*, a városi tanács elnökhelyettese üdvözölte, s rövid ismertetésében is kerek beszámolót adott a város fejlődéséről, nem feledkezve meg „a közművelődés alapintézményeiről, a könyvtárakról” sem, amelyeknek minden típusa megtalálható a Tiszántúl fővárosában, a 36 000 diák városában. Örömmel jelentette be, hogy még ebben az ötéves tervidőszakban új, az eddigi fiókkönyvtárakénál sokkal nagyobb alapterületű könyvtár épül a Dobozói lakótelepen.

A tanácskozás középpontjában két előadás állt: *Takács Miklós*, az egyesület alelnöke, a Szombathelyi Megyei Könyvtár igazgatója az MKE eddigi tevékenységével és továbbfejlesztésének kérdéseivel foglalkozott (előadását lapunk közli); *dr. Zsidai József*, a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Központi Könyvtárának igazgatója pedig az egyesület alapszabályainak tervezett módosításáról szolt. A tervezetet a tagok előzetesen megkapták, így a vita is az érdemi kérdésekről folyt. A vitából világosan kitűnt a *megújulási szándék*, az a kívánság, hogy az egyesület vállaljon nagyobb részt a könyvtári életből, beleszólást a könyvtárügy lényeges kérdéseibe. A vitában felszólaló *Kondor Istvánné*, a Művelődésügyi Minisztérium könyvtárügyi osztályának vezetője kijelentette, hogy az egyesület nagyon fontos szerepet vállalhat a minisztérium döntéshozókészítő tevékenységében, s a minisztérium a jövőben még inkább igényt tart a tagság véleményének megismerésére. Megfelelő feladatok esetén céltámogatás formájában növelni fogja az egyesületnek nyújtott anyagi segítséget is. Az egyesület anyagi alapjainak fejlesztése állandóan visszatérő kérdése volt a vitának, amelyben 12 felszólaló fejtette ki

véleményét. Az anyagi alap megerősítésének egyik lehetőségét jelenti a szervezeti szabályzatnak az az új pontja is, amely bevezeti a *testületi tagság* fogalmát: a nagyobb könyvtárak testületi tagságuk révén az eddiginél hathatósabb támogatást nyújthatnak az egyesületnek, de — mint erre *Zsidai József* figyelmeztetett — ennél is fontosabb, hogy a testületitag-könyvtárak vezetői érdekeltebbé válnak az egyesület munkájában, jobban lehet majd számítani közreműködésükre az egyesületi életben is. A vitában felszólalók állást foglaltak egy új szerv, a *tanács* felállítására mellett. Ez a tagegyesületek elnökeiből és a központi vezetőség tagjaiból alakulna, s közvetítő szerepet játszana a tagság és az elnökség között. Új vonása a szervezeti szabályzatnak az is, hogy a tisztségviselők megbízása a javaslat szerint három évre szol. Többen hangsúlyozták azt a működési alapelvet, hogy olyan formákat kell találni, amelyeknél az egyesület nem süllyed vitaklubba, de igazi vitafórummá, a *könyvtáros közélet fontos színterévé* emelkedik.

A vándorgyűlés második napján *Székelly Sándor*, az egyesület titkára tájékoztatta a résztvevőket a budapesti IFLA- és a FID-tanácskozásokról, majd több előadás hangzott el (*dr. Resch Béla*né: Az olvasás szerepe a kutatómunka információszükségletének kielégítésében; *dr. Varsányi Livia*: Az olvasó, a könyv és a könyvtár a tömegkommunikáció rendszerében; *Németh Zsófia*: A Természettudományi Kar hallgatói a szegedi Egyetemi Könyvtárban; *Reis Lászlóné*: A műszaki (kutatóintézeti) dokumentalisták és könyvtárosok képzésének általános problémái; *Benkőné Bartha Ilona*: Olvasómozgalom a budapesti gyermekkönyvtárakban).

A tanácskozás harmadik napján az egyesület műszaki könyvtárosi szekciója külön összejevetelt tartott az Agrártudományi Egyetemen, ahol *Billédi Ferencné* a mezőgazdasági üzemi szakemberek szakmai információellátásának problémáiról, *Kövendi Dénes* pedig a szakkönyvtárosok tájékozási forrásairól tartott előadást, majd vita következett.

A debreceni könyvtárhálózatok munkatársainak igen szívélyes vendéglátása jegyében lezajlott vándorgyűlés tanácskozási szüneteit több könyvtárlátogatás, múzeumlátogatás, kirándulás és a *Kossuth Lajos Tudományegyetem* díszudvarában rendezett nyomdászati- és könyv-

történeti kiállítás megtekintése egészítette ki.

Az ilyen nagyszabású tanácskozások újból felvetik a „hogyan tovább” kérdését: a vándorgyűlések résztvevőinek száma évről-évre növekszik, s az egyesületi élet várható élénkülése következtében valószínűleg hamarosan monstre rendezvényé válik. Ezzel párhuzamosan a résztvevők köre is annyira változatos lesz, hogy félő: egy-egy előadás csak a hallgatóság töredékét érdekli majd. Székely Sándor titkár a problémával kapcsolatban utalt is arra, hogy az effajta tanácskozások esetében gyakran fontosabbak a közös szakmai érdeklődésűek „folyosói szimpóziumai”, mint az, amit egy-egy idegen témájú előadás számukra

nyújtani tud. Szerencsére az idei vándorgyűlés fő témája az eddigi — a tatai, a miskolci és a szombathelyi — vándorgyűlésekéhez hasonlóan általános érdekű volt. A jövő — véleményünk szerint — két lehetőséget kínál a leghasznosabb tanácskozási módokra: a mindenkit érdeklő főtéma és a szervezeti kérdések megtárgyalását plenáris üléseken, és — az IFLA-konferenciákhoz hasonlóan — az azonos érdeklődésűek külön tanácskozásait a szekció-, illetve munkabizottsági ülések keretében. Egyelőre azonban még nehezen kimeríthető, közös érdekű témák is adódnak; hadd javasoljunk közülük egyet, amely az idei év fő gondolatára rimel: „A könyvtáros a változó világban”. Ennek a témának tudomásunk szerint már tisztes hazai előmunkálatai is vannak. (G. Gy.)

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének tevékenysége és feladatai

A társadalmunkban végbemenő mélyreható változások egyre gyorsuló ütemben gyarapítják a könyvtári dokumentumokra alapozott információs szükségleteket. Ezeknek a szükségleteknek színvonalas és hatékony kielégítésére csak olyan könyvtári hálózatok és könyvtárak vállalkozhatnak, amelyek korszerű működési feltételekkel rendelkeznek, és amelyeknek munkatársaiban és vezetőiben megvan a hajlandóság és a felelősség, hogy részt vállaljanak a szocialista könyvtárpolitika alakításában.

Ezeknek a felelős, szakmailag jól tájékozott, politikailag felkészült, hivatásukat szerető könyvtárosoknak a körét bővíteni, erőiket összefogni, közös érdekeiket képviselni, állásfoglalásaikat és eredményeiket a nemzetközi könyvtári élet nagy folyamába bekapcsolni — bármennyire is állami érdek, nem lehet kizárólag állami feladatnak tekinteni. Olyan átfogó, demokratikus társadalmi szervezetre van szükség, amely a magyar könyvtárügyben meghatározó szerepre, tekintélyre éppen a fenti feladatok vállalásában és teljesítésében felmutatott eredményes tevékenysége révén tehet szert.

Mindebből elsősorban az következik, hogy napjainkban nagyobb szükség van a könyvtárosok alkotó közösségeinek megszervezésére, az élénk egyesületi élet megerősítésére, mint eddig bármikor.

A fentiek önmagukban is elég alapot adnak arra, hogy az MKE eddigi tevékenységét és a továbbfejlesztés feladatait minél szélesebb körben megvitassuk, de indokolja a téma megtárgyalását és a vélemények kicserélését néhány egyéb ok is:

- az alapszabály megalkotásától és az egyesület nyilvántartásba vételétől számítva több mint 6 esztendő telt el. Ez idő alatt a fejlődés természetes következményeként mind a könyvtárügyben, mind az egyesület belső életében nem kevés változás történt, amelyek figyelmen kívül hagyása a továbbiakban káros lehet;
- a jelenlegi elnökségnek az év végén lejár a megbízatása. Az új elnökséget választó közgyűlésnek lenne nagyon hasznos, ha az egyesület létkérdéseiben minél több építő javaslat állna rendelkezésére;
- ma is időszerű még a III. országos könyvtárügyi konferencia ajánlása, miszerint: „Meg kell vizsgálni, hogy az MKE miként vállalhat nagyobb részt a szakmai feladatok megoldásában, miként segítheti elő tagjainak sokoldalú tájékozódását és fejlődését”;
- de indokolja a kérdés napirendre tűzését a tagság és a vezetőség körében tapasztalható várakozás, megújulásra való törekvés — bizonyos fokú elégedetlenség is —, amely az egyesület működésével kapcsolatban megnyilvánul. (L.: Papp István javaslatokban gazdag cikkét a Könyvtáros 1971. októberi számában, továbbá az utóbbi év elnökségi üléseinek anyagát, az alapszabály-módosítási törekvéseket stb.)

Mindezért célszerű most megkísérlni az egyesület és a tagok jelen helyzetének felmérését, értékelni szervezetünk életét, amely — úgy tűnik — fennállásának kor-szakváltást követelő időszakához érkezett.

Az egyesületi élet számai

Érdemes megvizsgálni, milyen arányú a könyvtárosok képvisellete az egyesületben.

Az 1972. évi taglétszám megoszlása:

A tagok száma	1459, ebből	Budapesten	777
		vidéken	682
Közművelődési könyvtáros	761, ebből	Budapesten	224
		vidéken	537
Tudományos és szakkönyvtáros	698, ebből	Budapesten	553
		vidéken	145
A műszaki szekció taglétszáma	173, ebből	Budapesten	142
		vidéken	31
A zenei szekció taglétszáma	73, ebből	Budapesten	36
		vidéken	37

Az 1970. évi adatok szerint Magyarországon összesen 4028 főfoglalkozású könyvtáros volt, akik közül 1907 a tanácsi és a szakszervezeti könyvtárakban, 2037 a tudományos és szakkönyvtárakban, 84 pedig egyéb — elsősorban iskolai — könyvtárakban dolgozott. A számok összevetéséből kiderül, hogy a könyvtárosoknak 36,2%-a tagja az egyesületnek, ezen belül a nagyobb arányt a közművelődési könyvtárosok képviselik — 40%-uk egyesületi tag —, míg a tudományos- és szakkönyvtárakban dolgozóknak 34,3%-át tartja számon az egyesület.

Igen hatásosan szemlélteti az egyesület iránt mutatkozó érdeklődést a taglétszám egyenletes növekedése. Bár tagtoborzó kampányra egyetlen esetben sem került sor, a tagok száma évről évre visszaesés nélkül emelkedett. 1965-ben 604, 1968-ban 1102, 1971-ben 1326 volt a taglétszám.

A jelenlegi szervezeti keretek között nem mutat ilyen kedvező képet a tagság megoszlása területenként és intézményenként. Az egyesület országos jellege, a kis létszámú könyvtárak nagy száma, a könyvtárügy szakmai differenciálódása következtében a tagság megoszlására a szétszórtság, az aránytalanság jellemző. Húsznál több tagot csak a következő helyeken tartanak nyilván:

Vidéken:		Budapesten:	
Békés megye	44	Egyetemi Könyvtár	26
Borsod megye	54	FSzEK	40
Fejér megye	42	KGM és hálózata	20
Győr-Sopron megye	45	Műegyetemi Könyvtár	38
Hajdú-Bihar megye	147	OSzK	83
Komárom megye	56	Összekötő nélkül	223
Pest megye	32	Nyugdíjas	42
Somogy megye	48		
Vas megye	53		
Zala megye	28		

Az érvényben levő alapszabály szerint viszont helyi csoport (megyékben vagy intézményekben) csak ott szervezhető, ahol a tagok száma eléri a 20 főt. A tagság jelentős része tehát nem tartozik közvetlenül az egyesület valamely szervezetéhez, hanem csak úgy „általában tag”. Ilyen helyzetben vannak mindazok, akik nem a felsorolt megyékben vagy Budapesten — de nem nagy könyvtárban — dolgoznak. Ezeknek a tagoknak a kapcsolata az egyesülettel formális, az esetleges „közeli” rendezvényeken történő részvételen kívül csak a tagdíjfizetésre korlátozódik. Az új alapszabálynak olyan szervezeti formák kialakítását kell előírnia, amelyek között valamennyi tag számára lehetőség nyílik aktív tevékenység kifejtésére és az egyesületi életbe való közvetlen bekapcsolódásra. Ez alapkérdés, hisz a szervezet mindennapos munkája, gyakorlati tevékenysége a helyi csoportok és a szekciók tartalmas, és minél több tagra ható működésében testesül meg.

A taglétszám alakulásának vizsgálatakor szembetűnő és elgondolkoztató az a tény, hogy nem kevés azoknak a könyvtárosoknak a száma, akik csak pillanatnyi fel-

buzdulásukban csatlakoztak hozzánk, és azóta nemcsak törekvéseink támogatásától állanak távol, hanem Idetartozásuk minden jelét nélkülözzük. (1971-ben 180 tagot kellett törölni tagdíjfizetési hátralék miatt.)

Tevékenységi formák

Az elmúlt évek tevékenységének központjában a lagság szakmai tájékozottságának emelése állt. Ezt a célt szolgálták a szervezett előadások, ankétok és tanulmányi látogatások is. 1965 és 1971 között az egyesület 86 előadást rendezett, az összes hallgatók száma meghaladta a 3000 főt. A látogatottsági átlag előadásonként 35 volt. A belföldi tanulmányutak és tanulmányi látogatások száma — a vándorgyűlések nélkül — 28 volt; ezeken a sok ismeretet nyújtó szakmai rendezvényeken 525 könyvtáros vett részt.

A szakmai tevékenység évenkénti áttekintéséből egyértelműen kiderül, hogy a megalakulás óta a fejlődés egyenletes. 1965-ben 6 előadást szervezett az egyesület, 1971-ben 24-et. Az utóbbi években a vidéki szervezetek és a szekciók által rendezett előadások száma került többségbe. Külön részletes elemzést érdemelne az egyesület két — a műszaki és a zenei — szekciójának igen élénk és tartalmas tevékenysége. Létük és munkájuk azt bizonyítja, hogy az egyazon érdeklődésű és azonos munkakörben dolgozó kollégák szakmai összefogása az egyesületen belül mozgalmassabbá és eredményesebbé teheti a szervezet életét.

Egyértelműen sikeresnek és a továbbiakban is szükségesnek tartja a tagság a vándorgyűlések megszervezését. Az először 1969-ben Tatabányán tartott, évenkénti találkozóknak lassan már hagyományai vannak, és vonzerejük nemcsak abban áll, hogy időszerű szakmai problémák megvitatásához nyújtanak fórumot, hogy nyilvánosságot teremtenek különböző, egyéni kutatásokra alapozott előadások megtartására, hanem abban is, hogy lehetőséget kínálnak a könyvtári tapasztalatok kicserélésére, egy-egy város vagy megye könyvtári kultúrájának, művelődési helyzetének megismerésére.

Igen dicséretes szerepet tölt be a tagság összefogásában a havonként megjelenő, pár oldalas Tájékoztató. Példásan pontos és rendszeres megjelenésén kívül elismerésre méltó az is, hogy nemcsak az egyesületi élet eseményeiről, a külföldi kapcsolatok alakulásáról tudósít és tájékoztat, hanem hatásosan, érdeklődést felkeltően mozgósít a rendezvényeken való részvételre. Hasznosnak itéli a könyvtárosi közvélemény a Tájékoztató „Állást keres — állást kínál” rovatát is.

Kétségtelenül fejlődésről tanúskodik az egyesület nemzetközi kapcsolatainak alakulása is. Fennállása óta — a torontói kongresszus kivételével — valamennyi IFLA-közyűlésen résztvettek az egyesület képviselőiben a magyar könyvtárosok. A részvétel pusztán tényénél többet mond, hogy a többnyire 8—15 főből álló magyar küldöttség tagjai eredményesen kapcsolódtak be a szekciókban és a bizottságokban folyó munkába, közülük nem egyben vezető szerepet töltenek be. Az általuk kifejtett munka elismerését jelenti az is, hogy az 1972. évi IFLA-kongresszus megrendezésének jogát Budapest kapta meg. Egyébként az IFLA történetében ez volt a legnagyobb szabású rendezvény, a résztvevők száma csaknem elérte az ezer főt, és a rendezés színvonala, a magyar könyvtárosok szereplése, a meglátogatott könyvtárak munkája egyaránt kivívta a külföldi könyvtárosok egybehangzó elismerését.

Hogyan tovább?

A tagság szakmai tájékozottságának emelése, szakmai fejlődésének elősegítése, a könyvtárügyünk előtt álló feladatokra való felkészítése, a nemzetközi kapcsolatok ápolása és fejlesztése továbbra is legfontosabb feladata marad az egyesületnek. De a jövőbeni tevékenységgel szemben a tagság számos további követelményt is támaszt.

Ezek közül kettő általános és a legkevésbé vitatható:

1. az egyesület erőteljesebben szólhasson bele a magyar könyvtárpolitika alakításába,
2. a könyvtárosi érdekeket hathatósabban képviselje.

Mindkét célkitűzés szerepel a módosított alapszabály tervezetében.

Következetes teljesítésük azonban nem csupán elhatározás kérdése. Az új célkitűzések eredményes megvalósításának, az egyesületi tevékenység megújulásának számos feltétele van.

Ezek közül legfontosabbnak tartjuk az egyesület és a főhatóság közötti viszony alakulását. Kedvező, hogy a Művelődésügyi Minisztérium ismeri az egyesületben rejlő erőforrásokat és szükségesnek tartja, hogy az egyesület résztvegyen az országos érvényű könyvtárpolitikai döntések előkészítésében. Ha ez a felismerés a gyakorlatban az eddigieknél következetesebben és tudatosabban érvényesül, annak hasznát nemcsak a minisztérium és az egyesület látja, hanem elsősorban a magyar könyvtárügy. Persze ez az éremnek csak egyik oldala. A tagságnak és az új elnökségnek ki

kell alakítania azt a felelős magatartást és munkastílust, amely lehetővé teszi, hogy az annyira áhitott „beleszólás” valóban széles könyvtárosi közvéleményre támaszkodjék, folyamatos és rendszeres legyen. Ugyanis volt már arra példa, hogy a lényeges kérdés főhatóság által kezdeményezett megvitatása a tagság közönye és érdeklődésének hiánya miatt elmaradt.

Ide tartozik az egyesület önállóságának kérdése is. Azokat a döntéseket és állásfoglalásokat, amelyeket az alapszabály szellemében saját keretein belüli érvénnyel az egyesület kialakít, mindenkinek liszteletben kell tartania, mert enélkül nehezen képzelhető el az egyesület tekintélye és a tagok érdekeinek hatékony képviselése.

Meg kell azt is vizsgálni, hogy miképpen kaphatna további lehetőséget az egyesület arra, hogy közvetlenül és szervezeten résztvehessen a különböző könyvtárügyi fórumok, lapszerkesztőségek és szakszervezeti vezető szervek munkájában.

Szervezeti előbbre lépés

Az új feladatok vállalásának és a kívánatos megújulásnak további feltétele, hogy az egyesület szervezete életképesebb legyen. Ezt célozzák az alapszabály módosítására vonatkozó törekvések is. A közgyűlés elé kerülő tervezet ezért javasol változtatásokat az egyesület vezető szerveinek megválasztására és működésére, a tagság közvetlen összefogásában illetékes területi csoportok és szekciók szervezeti rendjére vonatkozóan, és ezt szolgálná hatásosan a testületi tagság bevezetése is. A módosított alapszabály persze továbbra is csak kereteket ad, az életképes működés megvalósítása nagyrészt a tagokon, a területi csoportokon múlik. E tekintetben a területi csoport feladata az, hogy a szervezeti együtvé tartozással elősegítse a különböző hálózatokban és településeken dolgozó könyvtárosok között a személyes kapcsolatok kialakulását, hogy az egységes megyei, területi könyvtárpolitikai gyakorlat megvalósítása érdekében segítse az egymást jobban ismerő szakmai közösség formálódását, és erejéhez mérten résztvegyen a legújabb szakmai ismeretek elterjesztésében, a fejlődéssel járó újabb és újabb könyvtárpolitikai elképzelések megismertetésében. Mivel a szakmai továbbképzést a megyék könyvtárhálózati központjai ugyancsak feladatuknak tekintik és általában éves munkatervük szerint tanfolyamok vagy előadásorozatok keretében igyekeznek azt végezni, a szakmai képzettség emelésére irányuló tervekben olyan témáknak kell elsőbbséget biztosítani, amelyek nemcsak egy hálózat munkatársait érdeklik, hanem átfogóbbak és nagyobb közösségek érdeklődésére is számolhatnak. E program csak látszólag szerény, valóraváltása elsősorban lelkes és mozgékony helyi vezetést igényel. Meg kell keresni azokat a fiatal kollégákat, akiket vonz az egyesület keretében folyó munka, akik szakmailag felkészültek, jó szervezők és még *nem igazgatók*. Hiszem, hogy ilyen könyvtárosokat minden megyében lehet találni.

Az anyagi alapok növelése, publikációs lehetőségek

Végül vannak a továbblépésnek anyagi feltételei is. Többféle mód is kínálkozik a szükséges pénzügyi eszközök megteremtésére. A jelenlegi állami támogatás (évi 15 000 Ft) mértékét az MM még a 60-as évek közepén állapította meg. Ez az összeg ma már — enyhén szólva — nagyon kevés. Ismerve a Művelődésügyi Minisztérium álláspontját az egyesület szükségességéről, bizonyosra vehető, hogy annak is megtalálja a módját, miként lehetne ennek az összegnek a többszörösét az egyesület rendelkezésére bocsátani.

A tagság körében felmerült a tagdíjak emelésének lehetősége. Az új elnökségnek érdemes lenne ezt is alaposan megvizsgálnia és széles körű tájékozódás után döntenie.

A legtöbbet talán a testületi tagság bevezetésével együttjáró intézményi támogatástól várhatunk. Meggyőződésem, hogy azok a könyvtárak, amelyek az egyesület célkitűzéseivel egyetértve és az egyesület viszonzószolgálataira számítva képviseltetik magukat a szervezetben, nem vállalnak megrokkantó terheket, ha több százézes vagy több milliós költségvetésükből évi 500—1000 Ft körüli összegben tagdíjat fizetnek.

Az anyagi feltételek megteremtésével függ össze leginkább egy régi óhajunknak a teljesítése is. Jogos kívánság, hogy az egyesületnek legyen publikációs lehetősége, legyenek kiadványai. Nem tartom megvalósíthatónak, hogy e cél érdekében önálló folyóiratot adjon közre az egyesület, de azt sem, hogy már meglévő folyóiratot vegyen át. Ez utóbbinak értelmét sem látom, mert a szóba hozható folyóiratok egyrészt megfelelő helyen vannak, másrészt már kialakult profiljuk van, a jövőjüket is meghatározó hagyományokkal rendelkeznek és a közreadók nevének megváltoztatása csak formalitás lenne. Javaslom viszont, hogy az egyesület adjon ki akár egy, akár két-évenként *évkönyvet*. Az évkönyvben lehetne publikálni a tagság könyvtártudományi

kutatásai közül a legszínvonalasabb dolgozatokat, az egyesületi tevékenységről szóló beszámolókat, az elnökség jelentéseit, tagnévsort stb. Idegennyelvű összefoglalókkal ellátva az évkönyv arra is alkalmas lenne, hogy a külföldi könyvtárosok között szélesebb körben tudósítson az egyesület életéről. Az évkönyv köteteit az egyesületi tagok ingyen kapnák meg.

Tennivaló van tehát bőven. Valóráváltásukhoz, az egyesületi élet továbbfejlesztéséhez azt a tudatot kell erősíteni, hogy a könyvtárosokat egybefoglaló egyesület nemcsak azért született meg, hogy a Nemzetközi Könyvtáros Szövetség taglistáján a Magyar Könyvtárosok Egyesülete is szerepeljen, vagy hogy a külföldi kongresszusokon képviseltetni tudjuk magunkat, hanem főként és elsősorban azért, hogy valamennyi tagjának segítségével tervszerűen küzdjön a magyar könyvtárügy jövőjéért.

Takács Miklós